

ת"פ 29122/12/12 - מדינת ישראל נגד א ש

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 29122-12-12
18 יוני 2015

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

א ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מזי באני

הנאשם ובאת כוחו עו"ד רינת רוזנטל

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

כללי:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") בכך, שביום 21/7/2012 בסמוך לשעה 17:30 עת נכנסה המתלוננת (אחותה של גרושתו) לרכבה יחד עם פעוטה ובתה של גרושתו פנה אליה הנאשם באומרו לה: "שבת הבאה אף אחד לא יפריד בינינו", תוך שהפנה לעברה אצבע משולשת. עוד נטען כי בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שדחף אותה בפניה וכתוצאה מכך נפלו משקפי ראייתה לרצפה ונגרמה לה חבלה של ממש בדמות סימנים בעין ימין וסימני אדמומיות בתוך העין.

א. טענות הצדדים:

2. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות, תוך שטענה כי מתחם הענישה הראוי בעבירות אלימות בנסיבות דומות למקרה דנן נע בין צו שירות לתועלת הציבור לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

3. הסנגורית לא הקלה ראש בחומרת העבירה, אך הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעברו הפלילי הישן, להודאתו

עמוד 1

במיוחד לו, לחיסכון בזמן שיפוטי, להליך הטיפולי אותו עבר הנאשם בהצלחה, לאפשרות הפגיעה הממשית בעיסוקו של הנאשם כתוצאה מהרשעה ולהמלצתו החיובית בעיקרה של שירות המבחן, וטענה כי יש מקום לבכר במקרה זה את שיקולי השיקום ולהורות על ביטול הרשעתו.

4. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, התחייב כי הם לא יישנו, ועתר לבטל הרשעתו לאור העובדה כי הרשעה תפגע פגיעה קשה במטה לחמו.

ב. תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוזמנו והתקבלו 3 תסקירים.

5. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 2/3/2014 עולה, כי מדובר בנאשם בן 45; גרוש ואב לשלוש בנות; מתגורר בגפו בדירה שכורה באשקלון; עובד כנהג מונית בחברת "מוניות הדגל" באשקלון מזה 3 חודשים.

6. שירות המבחן מפרט עוד מקורותיו של הנאשם ומפאת צנעת הפרט לא ארחיב לבד מלציין כי, הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא בגרות; השתלב בהיותו נער בפנימיית "הדסה נעורים" ולאחר 3 שנים שב לבית הוריו והשתלב בתיכון באשקלון; עם סיום לימודיו התגייס לצבא כמכונאי חימוש בבסיס ג'וליס; שוחרר לאחר שנתיים מהצבא בשל אי התאמה; לאחר שחרורו מהצבא עסק בעבודת מזדמנות, בעיקר בתחום מכונאות הרכב; בעל תעודת סוג 3 במנהל מוסכים; עתיד להשתלב בקרוב בלימודי "קציני בטיחות בתעבורה".

7. הנאשם תיאר את מערכת יחסיו עם גרושתו כמערכת יחסים סבוכה ומורכבת, כאשר שנות נישואיהם היו מלוות בקשיים ובוויכוחים רבים, בעיקר על רקע קשייה של גרושתו להתנתק ממשפחת מוצאה ועל רקע נטיית אמה של גרושתו להתערב במערכת היחסים ובהחלטות שקיבלו כזוג.

8. הנאשם שלל התנהגות אלימה מצדו וציין כי העבירות הקודמות שיוחסו לו הן בגדר עלילה. על רקע קשייהם הזוגיים, הנאשם השתלב בעבר בטיפול במרכז למניעת אלימות באשדוד והשתתף בקבוצה טיפולית במשך כשנה. הנאשם הביע שביעות רצון מההליך הטיפולי וציין כי במהלך תקופה זו ערך שינויים משמעותיים בתגובותיו ובדפוסי חשיבתו. לדבריו, הוא אינו מצוי בקשר עם גרושתו מאז ההליך המשפטי וחושש ליצור עמה קשר חרף העובדה כי היא מונעת ממנו לפגוש את ילדיו.

9. בשיחה שערך שירות המבחן עם גרושתו של הנאשם עלה, כי היא נשואה בשנית ולאחרונה ילדה תינוק; מתגוררת עם בני משפחתה בקריית מלאכי; גרושה מהנאשם מזה 5 שנים; מערכת נישואיה לנאשם התאפיינה בקשיים מרובים, ויכוחים והתקפי זעם ואלימות מצדו של הנאשם כלפיה; מאז הגירושין הנאשם אינו עומד בתשלום דמי המזונות ועל רקע זה לא אחת התפתחו ביניהם ויכוחים; לטענתה, רק בחודשיים האחרונים נוצר נתק בין הנאשם לילדיו; הקשר של הנאשם עם הבת הגדולה טעון ומלווה בוויכוחים רבים ואף באלימות מצדו של הנאשם כלפיה; ביום האירוע נושא האישום, הנאשם נהג באלימות יוצאת דופן כלפיה וכלפי אחותה אשר נפגעה מהתנהגותו.

10. בכל הנוגע לעבירה נושאת האישום, התרשם השירות כי הנאשם לוקח אחריות חלקית ונוטה לטשטש את אחריותו ולהרחיק את החלקים האלימים בהתנהגותו. לדבריו, הרקע לביצוע העבירה נסב סביב איסוף בנותיו מבריכת השחייה ועל רקע רצון להישאר בבריכה. לדבריו, בעקבות הוויכוח האמור, המתלוננת לקחה את הבנות ברכבה, כשבמהלך הליכתה התנהגה באופן בוטה כלפיו. לאחר שהחלה לנסוע מהמקום הוא דלק אחריה ועצר את רכבה. אז, המתלוננת יצאה מהרכב והחלה לתקוף אותו. לדבריו, המתלוננת נחבלה ומשקפיה נפלו ונשברו ככל הנראה בעת שניסה להתגונן מפניה.

11. שירות המבחן התרשם מן הנאשם כבעל יכולת וורבלית טובה, המבטא את עצמו בבהירות ובפתיחות; מתפקד באופן תקין במישורי חייו השונים; שומר על יציבות תעסוקתית לאורך השנים; בעל דימוי עצמי חיובי; תופס את עצמו ואת תפקודיו במישורי חייו השונים כתקינים; מתקשה לבחון לעומק את התנהלותו מול גרושתו ואת תגובותיו במצבים בהם חווה קושי או תחושת תסכול וקונפליקט; בעל נטייה לעמדה קורבנית המטשטשת ומרחיקה את החלקים הבעייתיים בהתנהגותו.

12. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם לאור שלילתו כל נזקקות טיפולית, ובסופו של תסקיר המליץ על ענישה הרתעתית בדמות מאסר מותנה, פיצוי וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

13. בתסקירו מיום 7/12/2014, הביע הנאשם בפני שירות המבחן את רצונו להירתם להליך טיפולי. הנאשם שיתף את שירות המבחן בתחושותיו לפיהן, אירוע העבירה היה בגדר מקרה חד פעמי בו התקשה להתמודד עם תחושותיו ולהשתמש במיומנויות שרכש במסגרת הטיפולית. הנאשם ציין בפני השירות כי בבחינת נסיבות התנהגותו, הוא הבין שהקשר שלו עם בנותיו משמעותי עבורו וכי כל מי שניסה, על פי תפיסתו לפגוע בקשר זה מייצר בקרבו תחושות קשות של איום ופגיעה, עמן הוא מתקשה להתמודד.

14. על רקע השינוי האמור בגישתו של הנאשם, שירות המבחן הפנה את הנאשם למרכז למניעת אלימות במשפחה. על פי דיווח הגורמים הטיפוליים, הנאשם מצוי בתחילתו של הקשר הטיפולי, מקפיד להגיע למפגשים שקבועים לו ומשתדל לקחת חלק פעיל במפגשים ולחשוף מעולמו הרגשי הפנימי. יחד עם זאת, הגורמים המטפלים מציינים כי מוקדם מדי להעריך את מידת האחריות שלו לנאשם על מעשיו ואת מידת מחויבותו להליך הטיפולי.

15. שירות המבחן הותיר את שאלת ההרשעה לשיקול דעת בית המשפט, ובסופו של תסקיר המליץ להעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה לאור ההתרשמות לפיה, חל שינוי בעמדותיו בנוגע להשתלבות בהליך טיפולי וכן לאור השינוי שחל אצלו בנוגע להתייחסותו לעבירה נושאת האישום.

16. בתסקירו מיום 10/5/2015, מציין שירות המבחן כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך טיפולי במסגרתו הוא משולב בקבוצה טיפולית במרכז למניעת אלימות במשפחה באשקלון המתקיימת אחת לשבוע. מדיווח הגורמים הטיפוליים עולה, כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא במהלך המפגשים, מעלה תכנים ודילמות עמן מתמודד ביום ויום ונראה כי הוא נתרם מההליך הטיפולי. הנאשם השלים השתתפותו ב- 11 מפגשים ונותרו לו עוד כ- 5 מפגשים על מנת לסיים את הטיפול, כאשר עם סיום ההליך הטיפולי הקבוצתי עתיד הנאשם להשתלב בטיפול פרטני אחת לשבוע.

17. שירות המבחן חזר על המלצתו להעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לאור השתלבותו בטיפול ושיתוף הפעולה המלא שלו עם ההליך הטיפולי. לאור חלוף הזמן והיותו של הנאשם משולב בטיפול מזה כחצי שנה - המליץ השירות על העמדתו של הנאשם לפיקוח שירות המבחן לתקופה בת חצי שנה בלבד ולא לשנה כפי שהומלץ על ידו קודם לכן.

18. שירות המבחן שב והתלבט בנוגע לשאלת הרשעת הנאשם שכן, מחד גיסא, השירות התרשם כי מדובר באדם אשר בשנים האחרונות מתפקד באופן תקין, עובד בעבודה מסודרת במסגרתה עובד עם מקומות הדורשים סיווג ביטחוני גבוה והעדר הרשעות. מאידך גיסא, מדובר בנאשם אשר עיון ברישומיו הפלילי מגלה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2003 בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי אשתו, בגינה הוטלו עליו עונשים של מאסר מותנה וצו פיקוח של שירות המבחן במסגרתו היה הנאשם מטופל במרכז למניעת אלימות במשפחה. לאור כל האמור, בסופו של יום, הותר שירות המבחן את שאלת הרשעת הנאשם לפתחו של בית משפט.

ג. דיון והכרעה:

19. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ג.1 הערך החברתי המוגן שנפגע :

20. העבירה אותה עבר הנאשם פוגעת בערכים החברתיים של סטנדרט התנהגות שנועד להגן על תחושת הביטחון, שלמות הגוף והכבוד של כל פרט בציבור מפני תופעת האלימות.

21. על מנת למגר את תופעת האלימות שפשטה במדינה, נקבע לא אחת כי על בתי המשפט להחמיר בענישה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכול כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

22. בית המשפט העליון חזר והדגיש, כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 3573/08 עודה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

(המשפטיים):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג וברזל".

ג.2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

23. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי עסקין בפגיעה ממשית. מדובר באירוע אלימות פיזית ומילולית שנקט הנאשם כלפי המתלוננת, שכתוצאה ממנו נגרמו למתלוננת הן נזקים גופניים - חבלה של ממש בדמות סימני חבלה בעין ימין וסימני אדמומיות בתוך העין והן נזקים רכשיים - משקפי הראייה שלה נפלו לרצפה כתוצאה מכך שהנאשם דחף אותה בפניה.

פירוט נסיבות רלוונטיות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5):

24. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: אמנם אין אינדיקציה לכך שהנאשם תכנן מראש את ביצוע העבירה ואולם, כפי העולה מעובדות כתב האישום חלקו היחסי של הנאשם בביצועה היה גבוה ואין כל ראייה לכך שאחר השפיע עליו לבצעה. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, ובנזק הישיר והעקיף שנגרם ושעלול היה להיגרם מביצוע העבירה, בעובדה שהנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשה עת לא נפגעה מידת השליטה שלו על מעשיו. אף אם אניח לטובתו של הנאשם כי המתלוננת לא נהגה כשורה טרם האירוע ובמהלכו, הרי שאין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצדו.

ד.3. מדיניות הענישה הנוהגת:

25. בחינת הענישה הנוהגת בפסיקה, מעלה כי בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בעונשים הנגזרים על נאשמים המורשעים בעבירות אלימות, נוכח נפישות התופעה של פתרון סכסוכים בכוח הזרוע והצורך במיגורה. סקירת הפסיקה הרלבנטית מעלה כי העונש המוטל על מי שתוקף את רעהו וגורם לו לחבלות, תלוי בחומרת ועוצמת התקיפה, נסיבותיה ותוצאותיה.

ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה בקשת רשות שהגיש הנאשם על הרשעתו בבית המשפט המחוזי (שקיבל את ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום להימנע מהרשעתו) בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שתקף את המתלונן במהלך כנס בכך, שהכה במתלונן באמצעות אגרופיו בראשו וגרם במעשיו לתזוזת השן הקדמית של המתלונן אשר נזקק לטיפול ולמעקב רפואי, ונגזרו עליו - **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות ופיצוי למתלונן.**

ברע"פ 6756/14 **בן חמו נ' מדינת ישראל** (15.1.15) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה בקשת

רשות ערעור שהגיש הנאשם על הרשעתו בבית המשפט המחוזי (שדחה את ערעור הנאשם על הרשעתו בבית משפט השלום) בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שעל רקע ויכוח שהתגלע בין הנאשם לאחותו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה, בעט בה ברגליה ואף הכה אותה באמצעות מקל וגרם לה במעשיו המטומה בירך ונפחות באצבע. בית המשפט הותיר את העונש שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום - **מאסר מותנה וקנס**, על כנו.

ברע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (2.2.15) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור שהגיש הנאשם על הרשעתו בבית משפט השלום אשר אושרה בבית משפט המחוזי, בעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שעל רקע סכסוך בין משתמשים בדרך, תקף את המתלוננת, נהגת רכב, ואת חתנה אשר הוזעק לעזרה וגרם למתלוננת לחבלות של ממש בדמות חבלות בזרועה הימנית ונגזרו עליו - **מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלוננת**.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-01-08 **אחמד נ' מדינת ישראל** (12.1.10) בית המשפט המחוזי, בהסכמת המדינה, הקל בעונשו של נאשם שנעץ חפץ חד בפניו של המתלונן וגרם לו לחתך שטחי מהרקה ועד לצוואר, לאור הליך טיפולי שעבר, והטיל עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.

בע"פ (מחוזי באר שבע) 5260-04-10 גדול נ' פרקליטות מחוז דרום- פלילי ואח' (29.12.10) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שמשך בשערות ראשה של המתלוננת, הפילה ארצה, רכן מעליה וחבט בה באמצעות ידיו ורגליו, תוך שהצמיד סכין לצווארה. על הנאשם, הוטלו 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

בע"פ (מחוזי מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה, וחבט אגרופיו בראשו והכה אותו במקל. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן המטומות, כאבים בלסת, רגישות באוזן ובעורף והוגבלו תנועותיו באופן ניכר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

בע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 טבנציק נ' מדינת ישראל (25.12.11) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, תוך שלמתלונן נגרמו סימנים אדומים, שריטות וחתכים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 51003-10-14 מדינת ישראל נ' אדלרסברג (24.12.14), התקבל ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום להימנע מהרשעת הנאשם שיוחסה לו עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שעל רקע ויכוח של השלכת אבנים, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף אותו וכתוצאה ממעשיו נפל המתלונן במורד חמש מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדמומיות סביב העין, פצע מעל הגבה, אדמומיות באוזן, שפשופים והמטומות אשר הצריכו טיפול רפואי ונגזרו עליו- צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

בע"פ (מחוזי באר שבע) 42079-10-14 סולמאני נ' מדינת ישראל (2.1.15), בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של

נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שביחד עם קטין תקף את המתלונן באגרופים ובבעיטות בפניו ובגופו וגרם לו לאיבוד הכרתו, שבר באף וחבלות בראשו וברגלו והותיר את העונש שנגזר עליו - צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן על כנו.

בת"פ (שלום אילת) 1129/06 מדינת ישראל נ' סינילוב רוסלן (30.5.07) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שחבט בפני המתלונן באמצעות אגרופיו וגרם לו דפורמציה באזור סינוס פרונטלי, דימום ושברים במצחו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

בת"פ (שלום אילת) 1063/08 מדינת ישראל נ' ביטון (17.1.11) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שעל רקע ויכוח על חנייה, הכה את המתלונן באמצעות קסדה וגרם לו חתך בגבה שהצריך הדבקה. על הנאשם, שבעברו שני פסקי דין ללא הרשעה, הוטלו 140 שעות של"צ, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

בת"פ (שלום רמלה) 9304-08-09 מדינת ישראל נ' בילאל אל עג'ו (9.12.13) בית המשפט גזר על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירות גניבה, פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם, בכך שחבט באמצעות מוט ברזל באחד מן המתלוננים שהבחין בו מגיע עם אחיו לאחד המשקים על מנת לבצע גניבה ובהמשך תקף מתלונן נוסף תוך שחבט בו - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

בת"פ (שלום באר שבע) 1378/09 מדינת ישראל נ' ברונשטיין (17.10.12) בית המשפט גזר על נאשם בעל עבר פלילי שהורשע בביצוע עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שאיים ודקר את המתלונן באמצעות מזלג על רקע ויכוח שהתגלע ביניהם במקום העבודה, דבר שהצריך טיפול רפואי - 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים, צו פיקוח למשך שנה, פיצוי וקנס.

בת"פ (שלום באר שבע) 38566-02-10 מדינת ישראל נ' בקשייב (4.1.11) בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת קטין, פציעה ואיומים בכך שתקף את המתלוננת, שהייתה קטינה באותה עת, גרם לה חבלות של ממש, פצע אותה ואיים עליה - 4 חודשים וחצי לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

בת"פ (שלום אילת) 28254-11-10 מדינת ישראל נ' ספאלם (4.7.11) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שביציאה ממועדון באילת, סטר בפני המתלוננת, תפס אותה בצווארה, בעט בה עד שנפלה ארצה ודרך על רגלה. למתלוננת נגרמו נפיחות וסימן כחול. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 15223-01-12 מדינת ישראל נ' אברהמי (3.1.13), הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שעל רקע ויכוח בתור בסופרמרקט הכה את המתלונן במכת אגרוף בעינו וגרם המטומה בעינו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 12 חודשי מאסר והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 56595-01-13 מדינת ישראל נ' אהרון (24.2.14), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה

של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בחולצתו של המתלונן, הכה בראשו וגרם לו לחתך ודימום. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי למאסר בפועל והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי למתלונן וצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

בת"פ (שלום פתח תקווה) 48414-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (5.1.14), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בכך שאמר למתלוננת כי יעלים אותה ויהרוג את שניהם בעודו מניח את ידו על נשקו וכשבוע לאחר מכן, הכה את המתלוננת בפניה, תפס אותה בחוזקה וגרם לה לסימן כחול אדם. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וקנס.

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

26. עיון בפסיקה מלמד שישנם תיקי אלימות בעלי רף חומרה גבוה מזה שבעניינינו ואף בעבירת פציעה, בהם הוטלו על ידי הערכאות השונות עונשים החורגים ממתחם הענישה שהוצג, ובהם עבודות שירות לתועלת הציבור, אף ללא הרשעה או הסתפקות במאסרים מותנים, וזאת במקרים ייחודיים ויוצאי דופן, ובנסיבות חריגות. כך למשל:

א. בת"פ (שלום תל אביב) 45722-02-12 מדינת ישראל נ' גרינגרוז (9.10.13) בית המשפט נמנע מהרשעת נאשם שהודה בביצוע עבירת פציעה, תוך שעשה שימוש בשבר בקבוק. בית המשפט **נמנע מהרשעת הנאשם** והטיל עליו ביצוע **עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות**, תוך שציין כי מדובר בנסיבות חריגות, מהן עולה, בין היתר, כי הנאשם היה קורבן לתקיפות חוזרות ונשנות מצד המתלונן וחבריו, שגרמו לפציעה בראשו. בנוסף, בית המשפט לוקח בחשבון את עברו הנקי של הנאשם וכוונתו להתגייס לשירות צבאי.

ב. בת"פ (מחוזי מרכז) 35980-09-10 מדינת ישראל נ' רוסטובצב (8.9.11) בית המשפט נמנע מלהרשיע את הנאשמת, רופאת שיניים במקצועה, שהודתה בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שנטלה פטיש ברזל במשקל 5 ק"ג והכתה באמצעותו את בן זוגה, המתלונן, באוזנו תוך שהוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט **נמנע מהרשעת הנאשמת** והטיל עליה ביצוע **עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות**, בין היתר לאור העובדה כי הנאשמת הייתה בעצמה קורבן למסכת אלימות קשה שהפגין המתלונן כלפיה וכלפי ביתה שבגינה הוגש כנגד המתלונן כתב אישום, ולאור החשש כי להרשעתה בדין תהיינה השלכות הרסניות על משלח ידה כרופאה. ערעור שהגישה המדינה נמחק בהסכמה לאור המלצת ההרכב בבית המשפט העליון.

ג. בת"פ (שלום ראשון לציון) 14319-05-10 מדינת ישראל נ' סיסאי ליבן (8.5.12) מדובר בנאשם שהודה בביצוע עבירות של תגרה במקום ציבורי ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שפצע את המתלונן בזרועו באמצעות שבר זכוכית וגרם לו לחבלות בדמות חתכים והמטומה אשר הצריכו טיפול רפואי. בית המשפט **נמנע מהרשעת הנאשם** והטיל עליו ביצוע **עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות** בעיקר לאור העובדה כי היה זה המתלונן שיזם את האירוע האלים והוביל אותו, תוך שהוא רודף אחר הנאשם ומאיים עליו באמצעות מקל לעיני שוטרים.

ד. בת"פ (שלום אילת) 41369-03-13 **מדינת ישראל נ' תיתי** (15.1.14) בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שעל רקע ויכוח שנתגלע בינו למתלוננת פצע את המתלוננת עת נופף לעברה במספרים על מנת שתצא מדירתו וגרם לה לחתך באורך של 1 ס"מ בכף ידה הימנית, שהצריך טיפול רפואי בבית החולים - **עבודות של"צ בהיקף של 220 שעות, מאסר מותנה, צו מבחן וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה**. בית המשפט מנמק את החלטתו בשיקולי שיקום ובחלקה הארי של המתלוננת בהסלמת האירוע.

ה. בת"פ (שלום ראשון לציון) 4729-08-10 **מדינת ישראל נ' דוד** (2.1.12), בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות בכך, שבמהלך ויכוח בינו לבין אחרים, יצא מרכבו וגרם לחתך בידו של המתלונן באמצעות חפץ חד שהחזיק בידו ובהמשך דקר את המתלונן בבטנו וגרם לו לפצע באורך של 1 ס"מ שהצריך טיפול בבית החולים - **מאסר מותנה בן 8 חודשים ועבודות של"צ בהיקף של 250 שעות, צו פיקוח ופיצוי למתלונן**. בית המשפט מתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובהליך שיקומו.

ו. בת"פ (שלום ראשון לציון) 2529/09 **מדינת ישראל נ' פוזיילוב** (11.3.12) בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירת פציעה, בכך שבמהלך ויכוח בינו לבין המתלונן, ובתגובה לכך שהמתלונן דחף אותו, השליך מכשיר די.וי.די לעבר המתלונן אשר פגע בראשו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה בדמות חתך בקרקפת אשר הצריכה טיפול רפואי. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של **מאסר מותנה בן 5 חודשים והתחייבות**, תוך שהתחשב בנסיבותיו של הנאשם, ובכלל זה בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי, החרטה שהביע על מעשיו, הפנמתו את הפסול שבמעשיו, ולאור חלקו הארי של המתלונן באירוע האלים.

ז. בת"פ (שלום ירושלים) 3541/09 **מדינת ישראל נ' עבידאת** (30.5.11), בית המשפט השית על נאשם שהורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות **מאסר מותנה בן 6 חודשים ועבודות של"צ בהיקף של 400 שעות**. בית המשפט מנמק את החלטתו בחלופי הזמן מאז בוצעה העבירה, ובכך שמאז לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי נמחק לבקשתה.

ח. בת"פ (שלום באר שבע) 1378/09 **מדינת ישראל נ' קריוצקוב** (22.3.11), בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות בכך, שפצע את המתלונן בצווארו באמצעות שבר בקבוק וגרם לו לחתך מדמם באורך של 2 ס"מ - **עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות, צו פיקוח ופיצוי כספי למתלונן**. בית המשפט מנמק את החלטתו בנסיבותיו האישיות של הנאשם המצדיקות הקלה בעונשו.

הרשעה - הכלל

27. על פי ההלכה הפסוקה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר.

ברע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, (פורסם במאגרים המשפטיים), הדגיש בית המשפט העליון כי:

"כלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכול בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון".

28. זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת ביטול ההרשעה נקבע כי ביטול ההרשעה מותנה בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו: ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (להלן: "הלכת כתב") וע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש** (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בהלכת כתב ציין כבוד השופט ש' לוי כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה.

29. כבוד השופט ש' לוי מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה ואלה השיקולים:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, (ההדגשה אינה במקור, נ.ש.מ.) מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

30. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שרות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, שוכנעתי לא בלי התלבטות כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיקים סטייה מן הכלל לפיו, נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" ושמתיקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול הרשעתו. זאת ועוד, הוכח בפניי כי הנאשם עושה דרך משמעותית לעבר שיקומו וכי הרשעה תפגע בהליך זה, פגיעה חמורה. יתרה מכך, שוכנעתי כי טעמה של ב"כ הנאשם להימנעות מהרשעה שעניינו, החשש מפגיעה עתידית בעיסוקו של הנאשם כנהג הסעות המספק שירותי הסעות למפעלים ביטחוניים אשר דורשים סיווג ביטחוני גבוה - יש בו ממש, וכי הרשעתו של הנאשם תהווה כתם אשר עלול לחבל בהמשך התפתחותו המקצועית. בהקשר זה יש טעם בדברי ב"כ הנאשם כי הרשעתו הקודמת של הנאשם לא באה בבחינת שיקולי מעסיקו של הנאשם, שכן המדובר בהרשעה שהתיישנה זה מכבר.

31. כפי העולה מתסקירו העדכני של שירות המבחן, בעת האחרונה עושה הנאשם מאמצים משמעותיים לעבר שיקומו

והוא מגלה מוטיבציה להעלות את חייו על מסלול נורמטיבי, מאמציו באים לביטוי הן בהשתלבותו במסגרת הטיפולית במרכז למניעת אלימות במשפחה עת השתתף ב- 11 מפגשים טיפוליים, תוך הגעתו למפגשים פרטניים על בסיס שבועי במהלך ששת החודשים האחרונים, תוך שהוא עתיד להשלים את ההליך הטיפולי בעוד 5 מפגשים, ולאחר מכן להשתלב בטיפולים פרטניים אחת לשבוע.

לדידי, מוטיבציה זו הובילה לראשונה מהפך בחייו.

32. בהקשר זה לא ניתן להתעלם מהערכת הגורמים המטפלים לפיה, הנאשם התגייס להליך הטיפולי תוך שהוא מגיע בקביעות למפגשים, משתף פעולה באופן מלא, מעלה תכנים ודילמות עמן מתמודד ביום ויכר כי הוא נתרם מההליך ומגלה מוטיבציה להמשיך בטיפול.

33. אין צורך להכביר מילים על חומרתן של עבירות אלימות כאשר העבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבותיה, אינה קלת ערך ואולם, לא ניתן להתעלם מהערכת השירות לפיה, הרקע לביצוע העבירה יכול וקשור בין היתר למערכת היחסים הזוגית העכורה ששררה בין הנאשם לגרושתו, לאלמנטים שבאו לביטוי במערכת יחסים סבוכה ומורכבת עם בני משפחתו לאורך השנים, שהתאפיינה בחוסר יציבות ותגובות אימפולסיביות ולא צפויות מצדו במצבים שונים.

34. זאת ועוד, לא התעלמתי מכך כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי הכולל שני רישומים. האחד, ללא הרשעה משנת 2001 בעבירות של תקיפה ואיומים במסגרתו נדון הנאשם לחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה והשני, משנת 2003 בעבירות של תקיפה ואיומים במסגרתו הורשע הנאשם ונדון לעונשים של מאסר מותנה, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה וצו מבחן למשך שנה.

מדובר ברישומים שהתיישנו זה מכבר ואולם, לא נמחקו.

35. אכן, על דרך הכלל, אין מקום לשקול הימנעות מהרשעה בעניינו של נאשם אשר הורשע בעבר. ואולם, לכלל זה יכול ויהיו חריגים, במקרים המתאימים, ולא ניתן לשלול אפשרות זו מניה וביה.

התנאים להימנעות מהרשעה הותוו לראשונה באופן מסודר בהלכת כתב כאשר אחד התנאים הינו, כי הנאשם לא הסתבך בביצוע עבירות פליליות בעבר. ואולם, עיון בפסק הדין מגלה, כי עסקינן באחד מן השיקולים ששוקל בית המשפט מתוך רשימת שיקולים, שאיננה בגדר רשימה סגורה.

36. זאת ועוד, אין כל ביסוס חוקי הנוטל מבית המשפט את סמכותו להימנע מהרשעת נאשם אשר בית המשפט הרשיעו בעבר, אם כי ברור שעניין זה יעשה בזירות יתרה, תוך התחשבות בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו ולאורו של תיקון 113 לחוק העונשין (ראו לעניין זה: נגה שמואלי- מאיר ואורון שוורץ, "**הרחבת מעגל הנהנים משל"צ ללא הרשעה - לא רק למי שלא הורשע בעבר**", חוברת הסנגור 52, יולי 2001, ע"פ (מחוזי באר שבע) 4321-04-14 אלמלך נ' מ"י (18.6.14), ת"פ (שלום באר שבע) 1503/08 מ"י נ' גבאי (27.4.10), ת"פ (שלום קרית גת) 58296-02-13 מ"י נ' אטנילוב (29.9.14), ת"פ (שלום באר שבע) מ"י נ' אזולאי (13.10.13), ת"פ (שלום קרית גת) 31963-02-13 מ"י נ' בוקובזה (5.10.14) ות"פ (שלום קרית גת) 9369-01-13 מ"י נ' שמואל (29.4.15).

37. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות אותן עבר הנאשם יש לזכור ולהזכיר כי הענישה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים):

"זאת תורת הגישה האינדידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

38. עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור, וההכרח להילחם בתופעת האלימות לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה. יחד עם זאת, בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפניי, לאור מסכת חייו של הנאשם, מערכת יחסיו הסבוכה עם גרושתו, פוטנציאל השיקום המשמעותי ולהירתמותו, חרף הקשיים, להליך טיפולי אינטנסיבי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה באשקלון ולהשתלבותו במסגרת מזה תקופה ארוכה, הגעתו למפגשים על בסיס שבועי, ניתוקו מהמתלוננת ומבני משפחתה כמו גם עמדת העדכנית של המתלוננת - אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם ליתן לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו, כאשר ההכוונה הטיפולית והכלים שרכש במסגרת הטיפולית בה שולב תסייע בעדו לרכוש מיומנויות להתמודדות עם מכלול קשייו - ולהסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתבי האישום ולהימנע מהרשעתו בדין.

39. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וסטייה לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו. נסיבות המקרה, כעולה מתסקירי שירות המבחן ובייחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשקם את חייו - מטילים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

ראו והשוו לעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 362/14 **נאשף נ' מ"י** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"... בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ.) - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.2013)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריה עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

40. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצת שירות המבחן וממכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי במקרה זה ניתן להשיג את מטרות הענישה באמצעות הימנעות מהרשעה, בתוספת ענישה חינוכית בדמות צו שירות לתועלת הציבור

וענישה נילוית.

ד. גזירת הדין:

41. בבואי לגזור את דינו של הנאשם נתתי דעתי לשיקולים לקולא וביניהם: הודאתו במיוחס לו; החיסכון בזמן שיפוטי יקר; חרטתו של הנאשם על מעשיו; הזמן שחלף מאז בוצעה העבירה; המוטיבציה שביטא הנאשם להעלות את חייו על מסלול נורמטיבי - השתלבותו במסגרת הטיפולית במרכז למניעת אלימות במשפחה והתגייסותו להמשך טיפול במסגרת זו; החשש כי הרשעה תפגע פגיעה ממשית בפרנסתו לרבות בשל גילו; ולהתרשמותי לפיה, ההליכים המשפטיים בתיק זה הינם גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו ולשיקולים לחומרא וביניהם חומרת העבירה ונסיבותיה, עברו הפלילי שהתיישן זה מכבר. כמו כן, נתתי דעתי לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

נוכח כל האמור לעיל, **אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם** לפי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ודנה את אותו לעונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הודה הודה וזאת לתקופה של שנה מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית, כאשר אותה ללא צורך לקיים דיון נוסף.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ג. פיצוי בסך של 500 ₪ למתלוננת -ע.ת/2

מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק.

הפיצוי ישולם תוך 60 יום.

ד. מעמידה הנאשם במבחן במסגרת שירות המבחן למשך חצי שנה מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

עמוד 13

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ה, 18/06/2015 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאייר, שופטת